

ת"פ 4740/01/20 - ליאור לוי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 4740-01-20 מדינת ישראל נ' לוי

לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר
המבקש:
ליאור לוי
באמצעות ב"כ עו"ד עומר בללי
נגד
המשיבה:
מדינת ישראל
באמצעות ב"כ עו"ד לימור חיון

החלטה

בקשה לקבלת נתונים, בהתאם לסעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ).

רקע

1. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977. בהתאם למפורט בכתב האישום, במועד הרלוונטי היו הנאשם והמתלוננת נשואים הפרודים מזה כשבעה חודשים. כתב האישום מפרט חמישה מסרונים מאיימים אותם שלח הנאשם למתלוננת במהלך פרק זמן של כ-12 שעות. עוד צוין כי כשעה לאחר המסרון האחרון, הוציא הנאשם אויר מכל גלגלי רכבה של המתלוננת והתקשר לומר לה שאין אויר בגלגלי הרכב.

2. ב"כ המבקש עתר לקבל לידיו את הנתונים הבאים:

- א. כמות התיקים בהם הוגשו כתבי אישום כנגד אדם נעדר עבר פלילי בשל עבירת איומים העומדת לבדה, במהלך 10 השנים האחרונות.
- ב. כמות התיקים אשר הסתיימו בהליך הסדר מותנה בגין עבירת איומים, במהלך 10 השנים האחרונות.
- ג. כמות התיקים בהם הוגשה תלונה בגין עבירת איומים ונסגרו בעילת חוסר ענין לציבור, במהלך 10 השנים האחרונות.

טיעוני הצדדים

3. ב"כ המבקש טען כי המידע המבוקש נדרש על מנת לבסס טענת הגנה מן הצדק של אכיפה בררנית, בהתחשב בכך שמדובר בעבירת איומים בודדת ויחידה שנעברה ברף הנמוך. לטענתו, במהלך השנתיים האחרונות הועברו ליחידת ההסדר המותנה כ- 4,500 תיקים שעניינם עבירת איומים בנסיבות דומות מאד. עוד הוסיף ופירט כ-20 מקרים אשר הסתיימו בהליך של הסדר מותנה בגין עבירת איומים.
4. ב"כ המשיבה טענה כי כל מקרה מחייב בחינה פרטנית, כאשר במקרה הנדון מדובר בסדרת איומים בין בני זוג ואילו המקרים אשר הוצגו על ידי ב"כ הנאשם אינם כוללים איומים בין בני זוג. עוד טענה, כי למאשימה עומדת חזקת ההגינות והנאמנות ולבית המשפט מרחב התערבות מצומצם ביותר. לבסוף, סיכמה ב"כ המשיבה כי הנאשם לא הציג ולו ראשית ראיה כי חלה אפליה לגביו.

הצדדים הסכימו כי החלטה תינתן על יסוד טיעוניהם שבכתב.

דין והכרעה

5. הנטל הראשוני לשם קבלת מידע לביסוס טענת אכיפה בררנית, מוטל על המבקש:

"אין להורות לתביעה למסור מידע מכוח סעיף 108 לחסד"פ ללא ראיות ראשוניות, ושימוש בסעיף זה ייעשה רק לאחר שהנאשם פסע אל גדרה של הטענה לאכיפה בררנית לפי סעיף 149(10) לחסד"פ"
(בג"צ 4922/19 אפרים נ' מדינת ישראל, פסקה 29 (9.12.2019). ראו עוד בענין זה, בש"פ 6662/19 מדינת ישראל נ' יניב בן עוז, פסקה 12 (24.11.2019)).

רף הנטל הראשוני הנדרש בשלב זה, נמוך מהרף הנחוץ לשם ביסוס טענת הגנה מן הצדק של אכיפה בררנית.

6. ב"כ המבקש פירט כ-20 דוגמאות של מקרים אשר הסתיימו בהליך הסדר מותנה, וטען כי עיין במאגרים מהם הסיק כי בשנתיים האחרונות הופנו להליך הסדר מותנה כ-4,500 מקרים בהם נסיבות דומות מאד למקרה הנדון. עיון בכל הדוגמאות שהציג ב"כ המבקש, מעלה כי לא נמצאה ולו דוגמא אחת למקרה אשר הסתיים בהליך הסדר מותנה בגין עבירת איומים בין בני זוג. חזקה על ב"כ המבקש כי ככל שהיה מוצא דוגמא מתאימה, מתוך אלפי הדוגמאות הזמינות לעיונו, היה מפנה לכך את תשומת לב בית המשפט. מדובר בנתון מהותי המשנה את נקודת ההתייחסות, כפי שניתן ללמוד אף מהנחיית היועץ המשפטי לממשלה לגבי בחינת הסדר מותנה בגין עבירת איומים בין בני זוג באופן שונה מעבירת איומים בנסיבות אחרות (הנחיות היועץ המשפטי לממשלה, **הפעלת סימן א'1 בפרק ד' לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 - "הסדר מותנה"**, מספר הנחיה: 4.3042, נספח ב', סעיף ב').

העובדה שלא הוצגה כל דוגמא לסיום הליך בהסדר מותנה בנסיבות של איומים כלפי בן זוג, שומטת את הבסיס לבקשה, זאת בהיעדר ראיות ראשוניות לכאוריות להתנהלות שונה מצד המאשימה. בנוסף, אפנה למספר דוגמאות מהתקופה האחרונה, מהן ניתן ללמוד כי מדובר בסוג עבירה המיוחסת כעבירה בודדת בכתב אישום, באופן תדיר, בנסיבות בהן מבוצעת כנגד בן זוג: ת"פ(רח') 1009-04-20 **מדינת ישראל נ' פלוני** (13.5.2021); ת"פ(י-ם) 62593-07-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (26.4.2021); ת"פ(קריית) 11555-11-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (25.4.2021); ת"פ(קריית גת) 47118-09-14 **מדינת ישראל נ' דן אברהם** (22.4.2021); ת"פ(רח') 44985-09-19 **מדינת ישראל נ' ליאור כהן** (24.2.2021); ת"פ(רח') 13469-08-17 **מדינת ישראל נ' פלוני** (24.2.2021).

(לגבי השפעת מדיניות העמדה לדין באופן "שגרתי" ביחס לשלילת טענת אכיפה בררנית, מיניה וביה, ראו: עע"מ 7485/19 **אוסיד קשקוש נ' מדינת ישראל**, פסקה 26 (6.7.2020)).

בבחינת למעלה מהצורך, אציין כי אחד התנאים לבחינת סיום הליך בהסדר מותנה הוא שהעונש המתאים לחשוד, בהתאם לשיקול דעת התובע, אינו כולל עונש מאסר בפועל. הודעת המאשימה לפי סעיף 15א(א) לחסד"פ מונעת אפשרות של סיום הליך בהסדר מותנה, ומכאן שאף שיקול דעת המאשימה לענין העונש המתאים מונע את בחינת סיום תיק זה בהסדר מותנה ומבסס את הותרת הבקשה מחוץ לגדרי טענת אכיפה בררנית.

לפיכך, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ח סיוון תשפ"א, 08 יוני 2021, בהעדר הצדדים.